



REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2019:207735

Datë: 30.04.2024

Numri i dokumentit: 05644373

Ac.nr.1748/2022

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Hysni Bardheci-kryetar i kolegjit, Bujar Muzaqi dhe Enes Mehmeti, anëtarë të kolegjit, me pjesëmarrjen e bashkëpunëtores profesionale Robertina Lekaj, në çështjen juridike kontestimore të paditësit F.S., dhe A.Z., që të dy nga Istogu, të cilët sipas autorizimit i përfaqëson A.K., avokat në Prishtinë, kundër të paditurës K.S. “S.”, me seli në Prishtinë, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson kompania e avokatëve “A.”, me seli në Prishtinë, përkatësisht L.B., avokat në Prishtinë, me bazë juridike kompensimi i dëmit jo material dhe material, sipas auto përgjegjësisë, duke vendosur sipas ankesës së palës së paditur, të ushtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.3090/16, të datës 01.12.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 18.04.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

I. REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës K.S. “S.”, me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.3090/16, i datës 01.12.2021, në pikën I dhe II të dispozitivit, **VËRTETOHET**.

II. Pika III e dispozitivit të aktgjykimit të atakuar mbetet e pashqyrtuar.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, me aktgjykimin e atakuar C.nr.3090/16, të datës 01.12.2021, ka vendosur si në vijim: “I. APROVOHET si pjesërisht e bazuar kërkesëpadia e paditësve F.S. nga Istogu dhe A.Z. nga Istogu, ashtu që DETYROHET e paditura K.S.“S.”, me seli në Prishtinë që paditësve në emër të kompensimit të dëmit të pësuar në aksidentin e datës 06.2.2016, t’ia paguaj shumat si vijon: Paditësit F.S.: dëmin jo material, a. për dhimbje fizike, shumën prej 1,050.00 Euro, b. për frikën e përjetuar, shumën prej 850.00 Euro. Për dëmin material, a. për ushqimit të përforcuar, shumën prej 40.00 Euro, b. për

përkujdesje të personit të huaj shumën prej 40.00 Euro. Padiësit A.Z.: dëmin jo material, a. për dhimbje fizike, shumën prej 1,050.00 Euro, b. për frikën e përjetuar, shumën prej 830.00 Euro. Për dëmin material, a. për ushqimit të përforcuar, shumën prej 40.00 Euro, b. për përkujdesje të personit të huaj shumën prej 30.00 Euro.

II. DETYROHET e paditura K.S. "S.", me seli në Prishtinë, që padiësve F.S. dhe A.Z., shumat e gjykuara sikurse në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi, t'ia paguaj me kamatë ligjore prej 12% në vit, dhe atë në emër të dëmit jo-material nga data 01.12.2021, data e marrjes së aktgjykimit, e deri në pagesën definitive, ndërsa në emër të dëmit material duke filluar nga data 01.04.2016 (data e paraqitjes së kërkesës tek e paditura për kompensimin e dëmit), si dhe shpenzimet e procedurës në lartësi prej 578.50 euro, të gjitha në afat prej 15 ditësh, nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit me detyrim.

III. REFUZOHET e pabazuar pjesa tjetër e kërkesëpadiës së padiësit F.S., mbi shumat e aprovuara dhe atë: për dhimbjet e përjetuara fizike, shumën prej 1,950.00 Euro, për frikën e pësuar, shumën prej 1,050.00 Euro, kurse në tërësi pjesa e kërkesëpadiës për kompensim në emër të terapisë fizikale në shumë prej 5,000.00 euro, dhe padiësit A.Z., mbi shumat e aprovuara dhe atë: për dhimbjet e përjetuara fizike, shumën prej 1,850.00 Euro, për frikën e pësuar, shumën prej 1,130.00 Euro, kurse në tërësi pjesa e kërkesëpadiës për kompensim në emër të terapisë fizikale në shumë prej 5,000.00 euro".

Kundër këtij aktgjykimi në afat ligjor ka ushtruar ankesë e paditura, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar të gjendjes faktike, zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën si të bazuar, aktgjykimin e atakuar ta prish dhe lëndën t'ia kthej gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe rivendosje.

Përgjigje në ankesë nuk kanë paraqitur padiësit.

Gjykata e Apelit i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktgjykimin e atakuar, pretendimet ankimore dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të nenit 194, 195, dhe 200 të LPK-së, gjeti se:

Ankesa e të paditurës është e pathemeltë

Nga shkresat e lëndës rezulton se padiësit përmes përfaqësuesit të autorizuar, me datë 14.12.2016, në gjykatën e shkallës së parë, kanë parashtruar padi kundër të paditurës, për kompensimin e dëmit sipas bazës së autopërgjegjesisë, të pësuar në aksidentin e komunikacionit të datës 06.02.2016, në fshatin ..., Komuna e Graçanicës. Me parashtrësën e dorëzuar në gjykatë me datë 19.10.2021, pala padiëse ka bërë precizimin e kërkesëpadiës bazuar në mendimin e dhënë nga ekspertet mjekësor, ashtu që ka kërkuar që të miratohet në tërësi si e bazuar kërkesëpadija e padiësve, dhe të detyrohet e paditura që padiësve t'ia kompensojë në emër të dëmit jomaterial dhe material shumën e përgjithshme prej 10.000.00 euro, me kamatë në lartësi prej 12% duke filluar nga data e paraqitjes së kërkesës për dëmshpërblim e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore, në afat prej 15 ditësh, nga dita e

pranimit të aktgjykimit e nën kërcënim të përmbartimit. E paditura përmes përgjigjes në padi nuk e ka kontestuar bazën juridike të kërkesëpadisë por vetëm lartësinë e saj.

Gjykata duke vepruar sipas padisë dhe kërkesëpadisë së precizuar të paditësve, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse, si dhe vlerësimit të gjitha shkresave tjera të lëndës, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar me numër C.nr.3090/16, të datës 01.12.2021, me të cilin e ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësve, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë ka konstatuar se me provat e administruara, është vërtetuar së aksidenti i komunikacionit ka ndodhur me datën 06.02.2015, rreth orës 08:04 minuta, në fshatin 06.02.2016, në fshatin ..., Komuna e Graçanicës, i cili aksident është shkaktuar nga i siguruari i të paditurës me policë të sigurimit nr... Gjykata me rastin e caktimit të lartësisë për shpërblimin e dëmit jo material dhe material ka vendosur duke marrë për bazë ekspertizat mjekësore të dhëna nga Dr.V.B., ortoped-traumatolog dhe Dr.S.B.-psikiatër, të cilat kanë dhënë mendimin e tyre profesional me ekspertizën e datës 29.06.2021, lidhur me natyrën, shkallën dhe pasojat e lëndimeve që kanë pësuar paditësit si pasojë e aksidentit. Paditësi F.S. ka pësuar lëndime të lehta trupore, duke konstatuar se ka pësuar ndrydhje të regjionit të kokës dhe qafës, duke pësuar dhimbje të intensitetit të rëndë në kohëzgjatje prej 24 orë, dhimbje të intensitetit të mesëm në kohëzgjatje prej 15 ditësh, ndërsa dhimbje të intensitetit të ulët kanë zgjatur për 1 muaj në sforcimeve fizike dhe ndryshimeve klimatike. Ka përjetuar frikë primare me kohëzgjatje disa sekonda, frikë sekondare të intensitetit të lartë ka përjetuar 24 orë, frikë sekondare të intensitetit të mesëm dhe të ulët që ka zgjatur edhe 2-4 muaj, i njëjti ka pasur nevojë për ndihmën e personit të tretë në kohëzgjatje prej 4 ditësh, për ushqim të përforcuar në kohëzgjatje prej 16 ditësh, ka pasur nevojë për rehabilitim fiziatrik 10 ditësh, ndërsa i njëjti nuk ka pasur shëmtim trupor dhe zvogëlim të aktivitetit të përgjithshëm jetësor. Paditësi A.Z., ka pësuar lëndime të lehta trupore, duke konstatuar se ka pësuar ndrydhje të regjionit të qafës, krahut të djathtë dhe regjioit L/S të shpindës, duke pësuar dhimbje të intensitetit të rëndë në kohëzgjatje prej 24 orë, dhimbje të intensitetit të mesëm në kohëzgjatje prej 16 ditësh, ndërsa dhimbje të intensitetit të ulët kanë zgjatur për 1 muaj në sforcimeve fizike dhe ndryshimeve klimatike. Ka përjetuar frikë primare me kohëzgjatje disa sekonda, frikë sekondare të intensitetit të lartë ka përjetuar 24 orë, frikë sekondare të intensitetit të mesëm që ka zgjatur 2 muaj dhe frikë sekondare të intensitetit të ulët 2 muaj, i njëjti ka pasur nevojë për ndihmën e personit të tretë në kohëzgjatje prej 7 ditësh, për ushqim të përforcuar në kohëzgjatje prej 16 ditësh, ka pasur nevojë për rehabilitim fiziatrik 10 ditësh, ndërsa i njëjti nuk ka pasur shëmtim trupor dhe zvogëlim të aktivitetit të përgjithshëm jetësor. Gjykata e ka refuzuar pjesërisht kërkesëpadinë e paditësit, si në pikën III të dispozitivit të aktgjykimit të atakuar, për dëmin material dhe jomaterial përtej shumave të gjykuara, sepse bazuar në mendimet e ekspertëve mjekësor ka vlerësuar se shumat e kërkuara nga paditësit për dëmin material përtej shumave të gjykuara nuk janë në proporcion me të mirën e shkelur dhe qëllimin e kompensimit.

Gjykata e shkallës së parë, lidhur me bazën juridike të kërkesëpadisë dhe lartësinë e kërkesëpadisë, ka vendosur duke u mbështetur në dispozitat e nenit 136, 137, 140, 159, dhe 183 të LMD-së, Lidhur me kamatën, gjykata ka vendosur duke u mbështetur në dispozitat e nenit 26,

paragrafi 1, dhe 6 të Ligjit për Sigurimin e Detyrueshëm nga Autopërgjegjësia, ndërsa vendimin për shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449 dhe 452.2 të LPK-së.

Gjykata e Apelit e Kosovës, nisur nga kjo gjendje e çështjes, vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK-së dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit nuk qëndron pretendimi ankimor se aktgjykimi i atakuar është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore për të cilat pretendon pala ankuese. Aktgjykimi nuk është i përfshirë në të meta për shkak të cilave nuk mund të ekzaminohet dhe në lidhshmëri me këtë dispozitiv i aktgjykimit është i qartë dhe arsyetimi përmban arsye të mjaftueshme për të gjitha faktet vendimtare, të cilat janë marrë në vlerësim nga gjykata e shkallës së parë, e sipas të cilave edhe është vendosur lidhur me themelësinë e kërkesëpadisë. Në këtë kontekst në arsyetim të aktgjykimit janë dhënë arsye të duhura për mënyrën e vërtetimit të fakteve, për provat e administruara dhe për vlerësimin e tyre sa i përket besueshmërisë dhe fuqisë provuese të tyre. Gjykata në arsyetim të aktgjykimit të atakuar ka paraqitur arsye mjaftueshme me lartësinë e dëmit jo material dhe material, si dhe ka dhënë arsye të mjaftueshme për shumat e aprovuara për llojet e dëmit dhe format e tij të kërkuara nga paditësit.

Gjykata e Apelit vlerëson se janë të paqëndrueshme pretendimet e ankimore të paditurës për vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, sepse vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë dhe në mënyrë të plotë e ka vërtetuar gjendjen faktike, ku baza juridike e kërkesëpadisë nuk ishte kontestuese mes palëve ndërgjyqëse, ndërsa lartësinë e kërkesëpadisë e ka vërtetuar në bazë të mendimeve të ekspertëve mjekësor nga lëmi i ortopedisë-traumatologjisë dhe psikiatrisë, të cilët gjatë ekzaminimit e dokumentacionit mjekësor, kanë konstatuar qartë natyrën dhe llojin e lëndimeve trupore, kohëzgjatjen dhe intensitetin e dhimbjeve fizike dhe të frikës, kohëzgjatjen e nevojës për ndihmën e huaj dhe ushqimin e përforcuar, andaj edhe kjo gjykatë vlerëson se konstatimet e ekspertëve janë profesionale dhe me sqarime të mjaftueshme, për tu vërtetuar format e dëmit dhe lartësia e tyre, ku në bazë të këtyre konstatimeve gjykata edhe ia ka gjykuar shumat për format e dëmit material dhe jomaterial.

Kolegji i Gjykatës së Apelit, sa i përket lartësisë së kërkesëpadisë së paditësve, i ka vërtetuar shumat e kompensimit të aprovuara në pikën I të dispozitivit të aktgjykimit të atakuar, ndërsa ka refuzuar si të pathemeltë ankesën e palës së paditur, sipas së cilës, shumat e kompensimit do të duhej të ishin me të ulëta. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, duke marrë parasysh natyrën e lëndimeve (të lehta trupore), si dhe kohëzgjatjen e dhimbjeve dhe frikës, është vendosur që të vërtetohen shumat e kompensimit në emër të dëmit jo material të shkaktuar, mbështetur edhe në thëniet e ekspertizave mjekësore, ku janë trajtuar këto forma të dëmit. Gjatë vendosjes lidhur me to, gjykata e shkallës së parë, është mbështetur siç duhet në nenin 183 par.2 të LMD-së, (Ligji

Nr. 04/L-077) i cili decidivisht thotë se: “*Me rastin e vendosjes për kërkesën për shpërblimin e dëmit jo material, si dhe për lartësinë e shpërblimit të tij, gjykata do të kujdeset për rëndësinë e cenimit të së mirës dhe të qëllimit të cilit i shërben ky shpërblim, por edhe për atë, se me te mos të favorizohen synimet që nuk janë në pajtim me natyrën e saj dhe me qëllimin shoqëror*”. Nga interpretimi i kësaj dispozite ligjore, rezulton se kompensimi duhet të jetë adekuat me natyrën e lëndimit, intensitetin dhe kohëzgjatjen e dhimbjeve të përjetuara, si dhe frikës së palës së dëmtuar, ashtu që kompensimi të përfaqësojë një lehtësim në përballimin dhe tejkalimin e pasojave të dëmit që në këtë rast palët paditëse kanë pësuar në aksidentin e ndodhur, e që në të njëjtën kohë, ato të jenë reale dhe të paraqesin satisfakcion të vërtetë, për aq sa është e mundur, duke u shkuar për shtati synimeve shoqërore për kompensimin e dëmit. Në kuptim të kësaj, konstatohet se gjykata e shkallës së parë ka vepruar konform një dispozite të tillë.

Në bazë të dispozitës së nenit 179 par.1 të LMD-së, është paraparë së “*Kush i shkakton tjetrit lëndim trupor ose ia dëmton shëndetin ka për detyrë të shpërblejë shpenzimet rreth mjekimit dhe shpenzimet tjera të nevojshme lidhur me këtë, si dhe fitimin e humbur për shkak të paaftësisë për punë gjatë kohës së mjekimit*”. Në rastin konkret rezulton se në mënyrë të drejtë, gjykata e shkallës së parë ka vendosur edhe mbi shumën në emër të dëmit material, për ushqim të përforcuar, ndihmë të personit të tretë meqë, siç theksohet edhe në ekspertizë mjekësore, se paditësit kanë pasur nevojë për ushqim të përforcuar, të pasur me vitamina, proteina dhe albumina, për ndihmë të personit të tretë. Edhe pse një formë e tillë e dëmit është më e vështirë për t’u vërtetuar me prova konkrete, praktika e gjyqësore e njeh kompensimin e dëmit të tillë, e meqenëse është konstatuar nevoja për ushqim të përforcuar dhe ndihmë të personit të tretë, sepse zakonisht për personat e lënduar kujdeset anëtari i familjes, ndërsa ushqimi i përforcuar zakonisht nuk mund të ndahet nga ushqimi i zakonshëm, atëherë rrjedhimisht dhe ligjërisht, paditësve iu takon ky lloj kompensimi.

Gjykata e Apelit, ka vlerësuar se kamata e gjykuar është në përputhje me nenin 26, paragrafi 1 dhe 6 të Ligjit për Sigurimin e Detyrueshëm nga Autopërgjegjësia, lidhur me kamatë vonesën prej 12%, pasi në bazë të provave rezulton se e paditura nuk ka vepruar ndaj kërkesës së palëve të dëmtuara-këtu paditësve dhe se për këtë arsye janë plotësuar kushtet ligjore që të mund të njihet kamata prej 12%, ndërsa vendimi mbi shpenzimet e procedurës kontestimore është marrë në përputhje me veprimet e ndërmarra në këtë çështje juridike kontestimore, në përputhje me tarifën për përcaktimin e lartësisë së shpenzimeve dhe në pajtim me dispozitat e neni 449 dhe 452 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nuk e ka shqyrtuar aktgjykimin e atakuar në pikën III të dispozitivit, pasi që nuk kishte pretendime ankimore në pjesën refuzuese të kërkesëpadisë.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti së Gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, andaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194 dhe 195, paragrafi 1, pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Numri i lëndës: 2019:207735
Datë: 30.04.2024
Numri i dokumentit: 05644373

Ac.nr.1748/2022, datë 18.04.2024

Kryetar i kolegjit, Gjyqtari
Hysni Bardheci